

סיפורים בהילוך אחורי

האמן Rf Huo משוחח עם מרבה אקאר אקגון על זיכרונות, על שיתופיות, על תרבות קווירית, ועל פרטיות האמן, בעקבות תערוכתו "סיפורים בהילוך אחורי" שהוצגה לאחרונה בגלריה פי-ארטוורקס באיסטנבול.

שיחה מאת מרבה אקאר אקגון דצמבר 25, 2017

באוניברסיטת לאמנויות הפקולטה בוגר הוא. באיסטנבול ופועל שחי צעיר טורקי אמן הוא (1988-ב נולד) Huo Rf באליקסיר (Balikesir), וכן אחד המייסדים של קולקטיב האמנים "סימני זמן" (Time of Signs) הפועל באיסטנבול. הוא עוסק בנושאי מגדר ובשאלות של זהות. עבודתו מתמקדת במתח שבין הפרט והחברה לאור נורמות חברתיות ותרבותיות.

שיחה זו התקיימה בהקשר של פתיחת תערוכת היחיד השנייה שלו, "סיפורים בהילוך אחורי" בגלריה פי-ארטוורקס (Pi Artworks) באיסטנבול.

Betzalel, fabric and polaroid photo, 56,5 x 30,5 cm, 2016

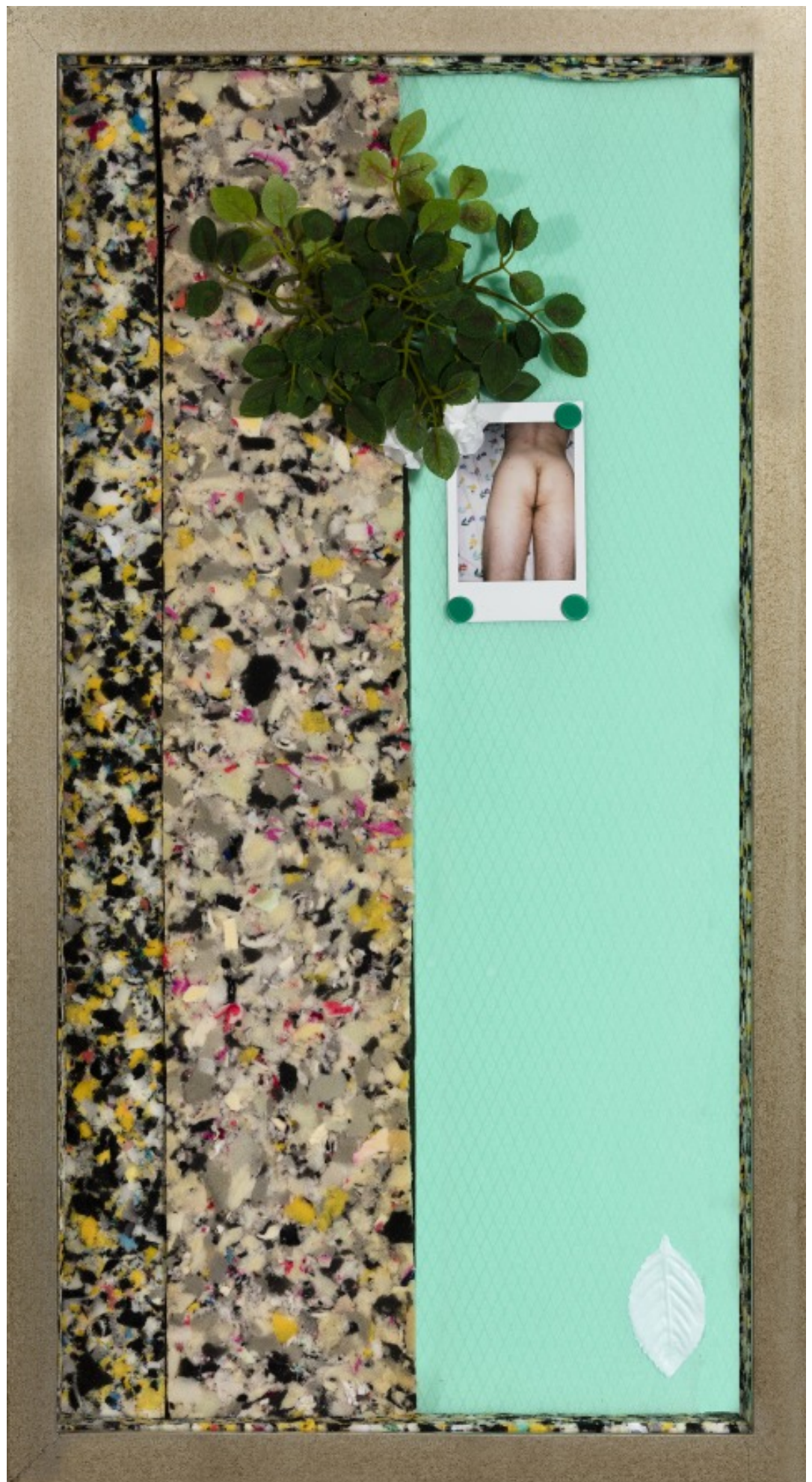
בד ותצלום פולארויד, 30.5X56.5 ס"מ

צילום: כרומה אנדרי קרבלין/טוגבה קרבלין

מרבה אקאר אקגון "הומוטופיה" מהסדרה עבודות מציג אתה העכשווית בתערוכתך: (Merve Akar Akgün)
העירום תפקיד על לדבר תוכל האם. מאחור שצילמת, עירום גבר של פולארויד תצלום משלב אתה ברובן. (Homotopia)
הגברי בעבודתך?

Huo Rf: אני מאמין שהשימוש בעירום גברי לא רק מאתגר נורמות חברתיות, שלפיהן אנחנו מחויבים לכסות את אברי המין שלנו בציבור, אלא זהו גם ניסיון לבחון את הגבולות הבסיסיים של שאלת פרטיות האמן. תמונות העירום צולמו מאחור ואין בהן שום סימנים מזהים, ובכל זאת לכל תצלום יש כותרת המכילה שם של גבר. למרות שהשמות טעונים במשמעויות תרבותיות, דתיות, או אתניות, כל שם מייצג אדם קונקרטי.
אני מאמין שיצירות אמנות חושפות את חייו וחוויותיו של האמן, גם אם לא תמיד באופן ישיר או במתכוון. זהו טבע האמנות והיות אמן. פרטיות יכולה להיות מתעתעת. אני לא ממש יודע אם אנחנו מקדישים לזה מספיק תשומת לב, או לא, אבל כנראה שלא, בגלל כל ההתפתחויות הטכנולוגיות. כולנו נופלים במלכודת הזאת מדי פעם. כל דימוי וכל משפט שאנחנו משתפים במדיה החברתית נהיה ציבורי. וכל אחד מאתנו תופש פרטיות באופן שונה. יש הרצאות טד (TED) רבות, כמו זו של [גלן גרינוולד](#) [2], שעוסקות בנושאי פרטיות. כפי שאני מבין זאת, הפרטיות מתעצבת על פי המחויבויות שלנו. אבל אני לא יכול להגדיר אותה במונחים כלליים. אני יכול לדבר רק על ההתנסות האישית שלי.

[Mehmet, plastic material used for insulation, plastic flowers and](#)
[\[3\] polaroid photo, 56,5 x 30,5 cm, 2016](#)

חומר בידוד פלסטי, פרחי פלסטיק ופולאריויד, 30.5X56.5 ס"מ

צילום: כרומה אנדרי קרבלין/טוגבה קרבלין

מא"א: האם לדעתך בויתור על הפרטיות שלך אתה מקשר את האמנות להקרבה? מה הקרבת כשהפכת ל"Rf Huo"?

HR: אתה מקריב, בין אם זה רצוי ובין אם לא. למרות שהאמנות מזינה את כולנו, היא אינה גן של שושנים. האמנות אינה מרחב חופשי מהמציאות, אם כי לעתים זה נדמה כך. כמו אנשים בכל העולם, אנו מתעוררים כל בוקר אל תוך חדשות שאינן מוכרות לנו או שאינן לרוחנו. בזמן שמלחמות ומתקפות טרור מתרחשות, אנחנו ממשיכים ליצור אמנות. אולי זה אומר שאנחנו מסתגלים מהר מדי לכאב. אבל זה אומר גם שכאשר העולם מתמודד עם ריבוי משברים, האמנות יכולה לתפוס רק מקום מועט. בנוסף, רק למספר מצומצם של אנשים יש גישה לאמנות, ולכן יצרני אמנות נאלצים להיאבק על קיומם. כך שכל אמן, לא רק אני, נושא באחריות ומקריב קורבנות תחת אותן נסיבות קשות. אך למרות זאת, אנו לא מפסיקים! אנו בוחרים לנצל את התנאים המתגרים כדי להפיק סיפורים חדשים שאותם אנחנו ממשיכים לחשוף בפני הציבור.

[5] [Huo Rf - Stories in Reverse](#)

[6] אחורי בהילוך סיפורים, Huo Rf,
מבט הצבה

צילום: אונור גוקצ'ה

מא"א: איך היית מתאר את תפקיד האמנות כיום?

HR: אני מסכים עם מה שהיטו שטיירל [7] השינוי את משקפת רק לא עכשווית אמנות: שנים כמה לפני אמרה (Steyerl) לקראת סדר עולמי חדש, שלאחר המלחמה הקרה, אלא מתערבת בו באופן פעיל. האמנות היא משתתפת פעילה בקידום הזוחל של הסמיו-קפיטליזם בכל מקום שבו חברת Mobile-T נועצת את דגלה. היא מעורבת בכריית חומרי גלם למעבדים כפולי-ליבה. היא מזהמת, יוצרת ג'נטריפיקציה, וגם הורסת. היא מפתה ומאכלת, ואז לפתע פונה לה לדרכה ושוברת את לבך..."

לרוב אני מעדיף לשמור קצת מרחק מ"אמנות פוליטית". אבל אני מאמין שכל אמן הוא פוליטי ברמה מסוימת. אמנים יכולים להיות ישירים, או לא, בשימוש שלהם בפוליטיקה. האמנות שלי עוסקת בחוסר הנראות של תרבות קווירית בטורקיה ובמקומות אחרים. במסגרת המחקר שלי הושפתי מאוד מהספר של סינסליק מואמסי, בעיית המיניות: תרבות קווירית והתנגדות בטורקיה (2012) *Cinsellik Muamması: Türkiye'de Queer Kültür ve Muhalefet* [8] - ספר חשוב על תרבות קווירית בטורקיה, בעריכת סרקאן דליס (Delice) וקונייט צ'אקירלר (Çakırlar).

[9] [Afran, fabric and polaroid photo, 56,5 x 30,5 cm, 2016](#)

[10] אפראן, 2016
 בד וצילום: תצלום פולארויד, 56.5X30.5 ס"מ

צילום: כרומה אנדרי קרבליו/טוגבה קרבליו

מא"א: איך הגעת לרעיון ההומוטופיה?

HR: לפני כמה שנים, כשהתחלתי לעבוד כאסיסטנט בגלריה רמפה איסטנבול, התערוכה הראשונה שעבדתי עליה נקראה "[הטרופיה](#) [11] 2011-1992" - סדרה של עבודות שנוצרו במסגרת שיתוף הפעולה המתמשך בין חוסיין בהארי אלפטקין מהסיפור, מחיי לחלק הפכו הן מסוימת ובמידה שלהם מהעבודות מאוד התרשמתי. (Morris) מוריס מייקל ובין (Alptekin) שלי. "הומוטופיה" (Homotopia) היא תוצר של תגובה אינדיבידואלית. זהו ניסיון לספר את הסיפורים שלי, המתבססים על מפגשים שונים ומושפעים על ידי המחסומים שהוצבו בדרכי. השתמשתי בכל מיני חומרים, במגוון גופים ובזהויות שונות כדי לספר את סיפורי ולהציג את החוויות שלי. התוצאה הייתה קולאז'ים פתוחים, ללא גבולות.

[12] [Huo Rf - Stories in Reverse](#)

[13] אחורי בהילוך סיפורים, Huo Rf
מבט הצבה

צילום: אונור גוקצ'ה

מא"א: תוכל לדבר קצת על תהליך העבודה שלך?

HR: ניקול או'רורק (Rourke'O), אוצרת התערוכה, עקבה אחרי העבודות על ציר הזמן. בסופו של דבר היא שלטה בתהליך העבודה לא פחות ממני. השיתוף הזה בינינו חשוב לי מאוד. מערך שלם של זיכרונות, שהוא שונה לגמרי מזה שלי, עזר לי לגשת אל העבודה מזווית אחרת. בדיוק על זה שמנו את הדגש. מה אומר לנו גוף עירום של גבר, מצולם מאחור? התשובה לשאלה לובשת צורה תוך שילוב הזיכרונות של כל מי שהיו מעורבים בפרויקט. מה מייצגים כל הגופים האלה, שמעולם לא פגשנו, שאיננו יודעים דבר על בגדיהם, על הרקע האתני שלהם, או על עיסוקם? איך הם עוצבו? מפגש טהור שכזה היה הגיוני ולבש צורה רק בתוך מאגר של מידע משותף. למשל, כשעבדתי ברמפה, שיחזרנו עבודה של גולסון קרמוסטפה (Karamustafa), אובייקטים של תשוקה (Objects of Desire), עבור הרטרוספקטיבה שלה בהמבורגר בנהוף (Bahnhof Hamburger). העבודה הזאת משתקפת באחת מהעבודות שלי דרך הבד שברקע. הסרטים שבהם השתמשתי בעבודה אחרת קשורים לעוד עבודה של קרמוסטפה שנקראתאורינטציה חדשה (New Orientation). אני משתמש בזיכרונות אלה כדי ליצור סיפורים ופורטרטים חדשים.

מא"א: במקביל לתערוכה פרסמת גם ספר, תחת אותה כותרת. נראה שהספר הוא הרבה יותר מקטלוג של תערוכה. מה יש בו? ומה הייתה מטרתו?

HR: רציתי משהו שהוא מעבר ליצירת קטלוג שמתמקד אך ורק בתערוכה. התוצאה הייתה ספר שנוצר באופן קולקטיבי. זה לא רק אני – ארבעה-עשר חברים שלי היו מעורבים בספר. העיצוב היפהפה נעשה על ידי "בנות בדרך הביתה" (on Girls) (Tomomi) טומומי ויאדה (Pfaff) פפף קוויין, (Their Way Home). ניקול או'רורק, האוצרת, חיברה את סיפור התהווה של התערוכה. היא כתבה על המוזות ועל האזכורים שלנו. אוצרת נוספת, מרבה אלברן (Elveren), תרמה סיפורים בהשראת הסיפורים שברקע העבודות שלי, שהצטלבו עם אזכורים שלה,

כדי ליצור משהו חדש.

חברותי האמניות, הרה בויקטשיאן (Büyüktaşçıyan) וגולסון קרמוסטפה, הכירו היטב עבודות רבות מהסדרה והן השתלבו בספר. החלטנו לכלול בספר ריאיון שערכתי עם קרמוסטפה עבור המגזין [Sanat Dünyamız](#) [14], על "כרונוגרפיה" (Chronographia), התערוכה שלה בהמבורגר בנהוף. הריאיון מצביע על ההשראה שקיבלתי ממנה. היא גם כתבה הקדמה לריאיון. בויקטשיאן הפכה את החוויות המשותפות לשנינו לשיר שהיא כתבה, מלווה בשלושה תצלומים שהיא צילמה לבקשתי. הספר מכיל גם תיעוד של תהליך ההפקה, וכן פרקים שכוללים עבודות של אמנים מ"סימני זמן", מיזם אמנות עצמאי שייסדתי בשנת 2012.

הספר נותן צורה לתקופה מסוימת בחיי: הסיפורים, החוויות, ההשראות וההתייחסויות. ספר זה שהתחיל ממפגשים אישיים הפך לעבודה עצמאית, לממד חדש בגוף העבודה שלי שכולל בתוכו חוויות רבות ומגוונות.

[מערכות של Rf Huo](#), "סיפורים בהילוך אחורי" [15] הוצגה בפאירטוורקס באיסטנבול עד השמונה בדצמבר, 2017.

Source URL:
<http://tohumagazine.com/he/article/%D7%A1%D7%99%D7%A4%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%94%D7%99%D7%9C%D7%95%D7%9A-%D7%90%D7%97%D7%95%D7%A8%D7%99>

Links

- [1] <https://tohumagazine.com/sites/default/files/Betzalel%2C%20fabric%20and%20polaroid%20photo%2C%2056%2C5%20x%2030%2C5%20cm%2C%202016.jpg>
- [2] https://www.ted.com/talks/glenn_greenwald_why_privacy_matters
- [3] <http://tohumagazine.com/he/file/mehmet-plastic-material-used-insulation-plastic-flowers-and-polaroid-photo-565-x-305-cm-2016>
- [4] <https://tohumagazine.com/sites/default/files/Mehmet%2C%20plastic%20material%20used%20for%20insulation%2C%20plastic%20flowers%20and%20polaroid%20photo%2C%2056%2C5%20x%2030%2C5%20cm%2C%202016.jpg>
- [5] <http://tohumagazine.com/he/file/huo-rf-stories-reverse-1>
- [6] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Huo%20Rf%20-%20Stories%20in%20Reverse%20-%20IMG_6867.jpg
- [7] <http://www.e-flux.com/journal/21/67696/politics-of-art-contemporary-art-and-the-transition-to-post-democracy/>
- [8] <http://www.metiskitap.com/catalog/book/5442>
- [9] <http://tohumagazine.com/he/file/afran-fabric-and-polaroid-photo-565-x-305-cm-2016>
- [10] <https://tohumagazine.com/sites/default/files/Afran%2C%20fabric%20and%20polaroid%20photo%2C%2056%2C5%20x%2030%2C5%20cm%2C%202016.jpg>
- [11] <http://blog.saltonline.org/post/96075421469/h%C3%BCseyin-bahri-alptekins-suitcase>
- [12] <http://tohumagazine.com/he/file/huo-rf-stories-reverse-0>
- [13] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Huo%20Rf%20-%20Stories%20in%20Reverse%20-%20IMG_6843.jpg
- [14] <http://kitap.ykykultur.com.tr/dergiler/sanat-dunyamiz>
- [15] http://www.piartworks.com/english/sergiler_cc.php?recordID=188